

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica IX. Post Trinitatem. Homo quidam erat diues, qui habebat
villicum, & hic diffamatus est apud illum. Luc. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](#)

procul Iordanē viuens, visam sibi in somnis B. V. M. inuitat in cellā: quæ ait: Qui intrem isthuc, vbi hostis meus est? Mane excutit omnia, reperit duos libellos Nestorij hæresiarchæ ad calcem Hesichij compactos Tuge Tuga.

DOMINICA IX. POST TRINITATEM.

Homo quidam erat diues, qui habebat villicum, & hic diffamatus est apud illum. Luc. 16.

Daud, 1. Reg. 25. comperta Nabalis ingrata avaritia, in eum dicit armatam manum, ad ipsum cum domo tota delendum: nō ab uxore Nabalis precib. vietus ac donis; iram iustum fregisset. At hic Dominus in prodigium suorum vindicaturus: ipsiusmet solertia tali stetit curie, vt cui omnia libens condonet.

- Nos circa hæc
- I. Defama nota melioris.
- II. De diuite quis hic, & iudice.
- III. Deratione reddenda.
- IV. De diffamato.
- V. De villici deliberatione.
- VI. De capto villici confilio.

P A R S I.

De bona nota fama.

Este ea super omnia in Iesu. Ponsum Sponsa extollit; quātis cum que laudib. potest; vt famam eius celebret. 1. Curremus, ait, Cantic. 1. in odorem vnguentorum tuorum; oleum effusum nomen tuum: id est, famatua. Nam Chaldaica paraphrasis sic habet: *A voce miraculorum tuorum, & potentiae commotis sunt omnes populi, qui audierunt famam potentiae sue: & Nomen sanctum tuum auditum est in universitate erra, quod electum est magis quam oleum, quo vnguntur capita Regum & Sacerdotum.* Similes Sponsō & filiī Sponsi sunt.

2. Ita enim 2. Cor. 2. De IESV; Deo autē *In Apostolat* gratias, qui odorem notitiae suæ manifestat per lis. nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus.

Ambo optime. Quid enim præ fama *In Christianis boni?* 3. Enim uero Eccl. 7. Melius *Christianis est nomen bonum, quam vnguenta pretiosa.* *In Ecclesia.*

4. Aemulatur in præconio sponsam David Ps. 44. Myrrha, & gutta, & cæsa à vestimentis tuis. Hæbræ legunt, Omnia vestimentata, seu Humanitatis Christi; seu Christianorum.

II. Nec Ecclesia reperit maius inter meritam sua vllum, quam odor sit operum bonorum. 1. Eccl. 4. Ego, quasi virtus fructificans suavitatem odoris. Odorem fructificare, est famam factis exæquare. 2. Sic laudatur Iacob Gen. 27. Ecce odor filij, mei sicut odor agri pleni floribus, ac fructibus. 3. Sic Apol. 2. Cor. 2. Bonus odor CHRISTI sumus: quasi dicat: Odor noster spirat Crucem, penitentiā, opprobria: nō aulā, carnē, &c.

Anto. Misaldus l. de Mirab. c. 1. prodit herbam Basilicon, in capite sentientis eam secus. saepius, generare posse scorpione m, aut viperam: Ita mundi odor venenata generat in animis eum sape captantium. Sicque Isa. 3. Erit pro suavi odor esator. Cloaca, impiorum est vita.

III. At iustorum vita & in vivis; & vero post mortuorum fragrat imprimis. 1. Nam sic iusta est sponsa x̄nigmatice: Cantic. 7. Mandragora fragrantissima dederunt odorem in portu nostris. Id quod sima. Philo Episcopus tom. 1. Bibliotheca PP. istuc intelligit. Sed scito, ex ea herba, præter radicem, asseruari nihil. Et eam odorißimam referre faciem hominis mortui. Ita mortui Patriarchæ, et si in vita contenti, ac etiam exagitati varie; nunc tamen superstes fama redolet ipsorum, ut mandragora. Ita & Christi, ac cuiusque iusti Christiani.

2. Huc respexit Abigail, 1. Reg. 15. quando dissuadebat Dauidi, ne nomen suum viri suoli sanguine taminaret; hocq; ipsi Sanctorum eos catalogos adserit. ad

ad sempiternam gloriam futurum; si enim, inquit, surrexerit homo persequens te, & querens animam tuā, erit anima Domini mei custodita, quasi in fasciculo Vuentium apud Dominum Deum tuum. Fasciculus viuentium, chorus est Sanctorum. 3. Nam mos Hebræorum istam tumulis epigraphen suevit imponere: Colligat te Dominus in fasciculo viuentium. In quo non erat colligatus is; qui in Euangelio legitur diffamatus.

P A R S II.

De diuite, quis hic: deque iudice.

*Deus est
diues.*

*In que se
solo.*

*Nec mi-
nuitur.*

*Homo vil-
licus est.*

I. **H**omo quidam erat diues: Deus Pater. 1. Nam Ps. 111. Gloria, & dinitia in domo eius, cœlesti. In terrena enim mera paupertas est, ac ær umna. 2. Atque Rom. 10. Idem Dominus omnium diues in omnes, qui inuocant illum. 3. Harum quanti sunt diuiniarum termini? Psal. 49. Meus est enim orbis terræ & plenitudo eius. 4. Estque plus quā Salomon, 2. Par. 9. *Quia magnificatus est in diuitiis, & gloria super omnes reges mundi.*

Quærunt Theologi. An Deus, solum in se, per se tollit sit; quam cum toto mundo consideratur? Post multa in viramque, negatur concorditer esse maiorem cum mundo consideratum. Quia finitum additum infinito, hoc nihil exauget; vt nec punctum puncto additum. At Creaturæ sunt puncta, collatae Deo.

1. Itaque Ps. 45. *Magnus Dominus, & lau-
dabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis.*
2. *Vt Oceanum nulla flumina exhau-
riunt: ita nec Deum.*

Omnia dat Dominus; non habet ergo minus.
3. Eccl. 1. *Omnia flumina intrant in mare,
& mare non redundat.*
11. Qui habebat villicum: Deus hominem; cui omnes creaturas locauit; corpusque & animam. Non ergo rerum dominus est homo; sed villicus; etiam sui ipsius. Iob 9. *Dominus dedit, Dominus abstulit. Sit nomen Domini benedictum.*

*Quid hoc audio de te? Quam mansuetus;
iuxta & grauiter? Non astuat, non bac-
chatur, non conuictiatur: Sed purgandi
sui dat locum reo. Quid audio? Imitetur
Iudices. 1. Sic Deus, Gen. 2. Adam, ubi es? Sic
& cap. 4. ad Cain. 2. Sic Nicodemus Ioan. Deus tuus
7. Nunquid lex nostra iudicat hominem; nisi
prius ab ipso audierit, & cognoverit, quidfa-
ciat? 3. S: c Act. 25. Festus. Non est Romanis
consuetudo damnare aliquem hominem prius:
quam is, qui accusatur, locū defendēdī accipiat.*

*Adhæc tametsi Deo omnia nuda sunt, & Etnona
aperta oculis eius. Hebr. 4. non tamen iudi-
cat, nisi ex oris proprijs confessione. Quā-
to magis Iudices, quorum delatores er-
rare possunt? Est omnino nouerit ca iusti-
tæ, præcipitantia. Qua vel ipse David la-
pus, cito nimis Sibæ credens delatori
Miphibosethi, ait: *Tua sunt omnia, que fue-
runt Miphibosethi.* 2. Reg. 16.*

III. Non sic diues hic: Sed Redde, ait, ratiōne. Disce, quia miris est, & venit tibi menterū mansuetus. Ut sis & ipse. 1. Sic Elias ad Achab, 3. Reg. 19. Non ego turbaui Israēl sed tu, & domus patris tui; qui dereliquisti mandata Domini, & secuti es tu Baalim. 2. Deus eidem soli. 3. Reg. 19. in monte ostendit auferita-
temperiem: Primo spiritus grandis & fortis ipsi occurrit, subvertens montes, & con-
fringens petras coram Domino: Verum Non in spiritu Dominus. Secutus est terre motus: Hunc ignis vehemens omnia depopu-
lans. Et post ignem sibilus aura tenuis, Hebrei legunt, *Vox emissa subtilis:* Et in hac Deus. Quo ei innuit, mirum non esse, quod du-
rior illa correptio Achabum non emen-
darit, sed exasperarit. Nāsermo mollis frangit iram: durus suscitat. Notat etiam ibi Ca-
tetanus, Visiones priores fuisse imagina-
rias: At postremam, veram: Quod simili-
ter inanæ absunt castigationes duriores.

Sponsus, inter ceteras sponsæ dotes, Et ex ch-
air, Cant. 4. *Labia tua sicut vitta coccinea, id ritate.*
est: præ amoris ardore rubentia. Sicut
enim

enim ait Philo Episc. Funiculus coccineus ex fenestra Raab propositus signum fuit amicitiae ipsam inter & hospitatosexploratores: ita & labia coccinea. Ita iusti increpatio proficisciatur oportet ex amore; ut fama non officiat, proficiat saluti.

Mixta se-
ugritate.

Vitus est Dominus, Apoc. 1. cum gladio anticipite in ore; id est, severitate: sed & cum stellis in manu: id est, multa cum bonitate: Ut, et si metuendus; plus tamen a-madus sit. Talis sit cæterorum corrector.

Cant. 4. Mel. & lac sub lingua eius, Sponsi. Eximia laus hæc. At quam dissimiles iij, Psal. 13. Venenum aspidum sub labiis eorum? Hos caue. Et ignem gladio nefoderis: ut Pythagoricum monet: hoc est. Irratum ne irrites: nam ignis est cholera. Non effudit ignem hic diues; sed cum moderamine rationis reddi postulauit rationem.

P A R S III.

Deratione reddenda.

Vt seruas 1. **A**T tu hoc meditare: Redderationem. tam encer. 1. Omnes enim nos, 2. Cor. 5. manifestatio oportet ante tribunal Christi: Vt referat unusquisque, prout gesit. 2. Lenis quidem Dominus est: sed memor. Audi in metaphoris: Cant. 5. Crura eius columnæ marmoreæ; que fundata sunt super bases aureas: quasi dicat: Tardigradissimus est; quia longanimis, ac patiens.

*De omnibus
reddenda.* Redderationem 1. Cogitatuum: Sap. 1. In cogitationibus enim impj interrogatio erit. 2. Dictorum. Matth. 12. De omni verbo o-tioso, quod &c. 3. Factorum. Eccl. 12. Cuncta, que sunt, adducet Deus in iudicium. 4. Iustitiarum. Psaltæ: Cum accepero tempus, ego iusticias iudicabo. 5. Rationem redde de Anima, Sanguine Iesu redempta: De Corpore, templo S. Spiritus: Quod si quis templum Domini violauerit, disperdet illum Deus. 1. Cor. 6. 6. De temporalibus, in quibus furta, fraudes, artes illicitæ, fastus, deliciae, iudi, odia. &c.

II. Is sapiens; qui iudicia Dei præuidet Sapiens. 1. Sic laudatur Nabuch. Dan. 2. Tu præuides. Rex cogitare copiæ in strato tuo, quid esset futurum post hac. 2. Et Ioseph futurorum prævisor sapientissimus est habitus. Genes. 41. Num inuenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus est? 3. Et lane istalis est, qui prospicit sibi defutare hic, vbi Misericordia Domini plena est terra; vt se ea replete: Quod eat ad terram iustitiae. Tantum erit infelior ibi; qui omnem hic misericordiam negligit, aut prodigit.

1. Iob exhorrescens tribunal iustitiae, Ac mem-orat: cap. 10. Dimitte me, vt plangam paululum tuum. dolorem meum; antequam radam ad terram tenebrosum, & opertam mortis caligine. 2. Nobilis par adolescentum vixit in deserto; vt prodit V. Beda in hist. Anglic. Alter, Egbertus, ægrotans in cogitatione hac; Reddenda ratio est: electo se humiliabit, poenitens; simul voulit, si superuixerit, indies se totum Psalterium oraturum, corpusque maceraturum. 3. Ita cogitat, & villicus. Quid faciam?

III. Redde Rat. 1. Zacharias cap. 2. in viso, Praeuiscait, Leuavi oculos meos, & vidi; & ecce vir, mons pœnitentia, in manu eius funiculum mensurum. Et tu leua oculos ad funem iudicialem, operum tuorum mensurum. 2. Helchias Sacerdos, 4. Reg. 22. inter scruta templi librum reperit legis: Iosia dat Regi: qui legie forte minas in capita eam negligentium. Tertius Oldam prophetam consulit, omnemque remouet idolatriam. Fac quoq; similiter: & beatus eris ex terrore, & viatorum reiectione.

Infelices, qui sectis! En, vt deploren-tur. 1. Ierem. 22. Posuerunt vineam meam deplora- in dissipationem, luxitque super me. Desolatio- tur ne desolata est omnis terra. Quia nullus est, qui recogitet corde. 2. Isa. 44. Nescierunt, neque intellexerunt. Obliti enim sunt; ne videant oculi eorum, & intelligent corde suo, non recognit at in mente sua, neq; cognoscunt, neque sentiunt.

B b Dei-

Deidolatria loquitur, cui adeo immer-
sierant.

*Instituenda
et sapientia.* Amasis Rex Aegypti sanciuit: Quisq; quotannis apud prefectos rationem red-
deret vitæ, artis, domus, &c. Solon ean-
dem legem & Atheniensibus dedit. Qui lautiis viuere, quam pro censu, depre-
hendebatur; is furti similiter punieba-
tur. Ita diues Matth. 28. ponit rationem
eum seruis.

*Super vo-
catione
sua cuius-
quo.* IV. Redderat. vill. tua, hoc est, functionis,
& vocationis: quam scire, & explorare quis-
que tenetur, ait D. Thomas, part. 3. q. 67. art.
3. Tu, non aliena. Quare, rerum tuarum
fatage. Sit lumen oculorum tuorum tecum.
Psalm. 33. Ne forte derelinquat te virtus tua.
Attende tibi. Nosc te ipsum.

No aliena. Miserum ac pudendum, quod Pes fatui
facilius in domo proximi: & hunc melius no-
rit, seipso. Similis Esau, qui Gen. 26. foris
vagabatur in agris: At Iacob domi sua se
continebat. Hoc bonorum est; illud im-
proborum.

Tecum habita: & noris, quam sit tibi
curta sapellex.

PARS IV.

Dedissimato.

*I Am non poteris villicare. Hoc in agone
mortis cuiusq; dicetur. 1. Ioan. 9. Veniet
rox, in qua nemo poterit operari. 2. Quare,
Dum tempus habemus, operemur bonum: Gal.
6. Luc. 19. Negotiamini dum venio.*

*Vicarius suis
villici.* Sed Quis hic villicus? 1. Dæmon, ait S. Gaudentius. 2. Apostoli, ait Hieron. & Præsules Ecclesiæ. 3. Populus Iudaicus: ait Tert. 4. Quilibet diues, ait Ambros. Chrysost. S. Thom. August. &c.

5. Peccator quicunq; est coeconomus
dissimatus, ait Maldon. Qui, que deberet
dispensare ut villicus, possidet, ac dissim-
pat, ut Dominus Communia hic sunt, ex
naturæ rei, omnia. Ut fluminis urbem
transcuntis aqua, non est ynius; sed om-

nium ciuium: ita opes mundi sunt inco-
larum. Cælum cœli Domino, terram autem
dedit filius hominum. Psalm. 113. Propria fe-
cit hominum malitia.

Tres sunt celebres Oeconomi: Ele-
ser, Gen. 24. Qui præerat omnibus, quæ habe-
bat Abrabæ & Ioseph, Gen. 39. Quem Pha-
rao, constituit Dominum domus sue, & Prin-
cipem omnis possessionis sue. Abdias Achabi
dispensator. 3. Reg. 18. Qui timebat Domi-
num valde: ideoq; fidelis.

II. Et hic dissimatus erat. A plurimis con-
seruis, &c. 1. Ab Cacodæmone. Hic Io-
bus apud Deum dissimatus cap. 1. Nunquid de-
lob frustra timet Deum? Ideo Angeli, Apoc.

12. Proiectus est accusator fratrum nostrorum,
qui accusabat eos die ac nocte. 2. Ab Angelis:
Qui dicunt patrifam. Matth. 13. Vt imus &
colligimus Zizania. Qui Matt. 18. Conserui
crudelitatem in conseruum denunciant
Domino. Unde monet, Matt. 18. Nolite
contemnere depusillis istis, qui in me credunt.
Quia angelorum semper vident faciem Patris
mei: quasi dicat: Erunt accusatores vestri.

3. Ipsa in anima accusabunt peccatorē. 3 Resin-
nim. Abac. 2. Lapis de pariete clamabit; & lignum,
quod inter iuncturas edificiorum est, responde-
bit. Adeo Rom. 8. Omnis creatura ingemiscit,
& parturit usq; adhuc; quod peccatori ser-
uire cogatur: quod à nne suo excidat, qui
est Dei gloria. Ut conqueri possit. Ps. 118.
Funes peccatorum circumplexi sunt me: quo
minus finem attingam creationis.

4. Ipsa merita sua priora peccatore 4 Merita
accusabunt, quod ab eo dissipata fuerint. priora
Nā Ezech. 18. Si auerterit se in fluxu iustitia pria.
sua, & fecerit iniurias, nūquid vnuet? Omnes
iustitiae eius; quas fecerat, non recordabuntur.

III. Notadici: Quasi dissipasset: Ne spes Spe tamis
omnis peccatori adimatur, superesse gra-
tia locum. 1. Prælio viæ tum Ioab conso-
labatur Dauid. 2. Reg. 11. Non te frangat
res ista; varius est euentus belli, & nunc hunc,
nunc illum consumit gladius. Confortabulum
aduersus

aduersus urbem. Ita peccato viatum soletur illud Quasi : Varius enim vitæ euentus est ; & in multis offendimus omnes. 2. Esto ; clamens aliqui : Dan. 4. Succidite arborem ; præscindite ramos ; excutite folia eius ; & dispergite fructus eius. Ergone stirpitus peribit ? Veruntamen germen radicum eius in terra finite, & rore celi irroretur. Dicatum factum.

3. Factum simile villico est.

Bona dissipa pec-
catoris.

IV. Peccator dissipat bona Fortunæ, Naturæ, corporis, ac animæ; Et Gratiaæ, virtutum infusarum, & acquisitarum. Id Deus Ezechieli declarat istis, c. 5. Sumet tibi gladium acutum, & capillos tibit rade ; & asperges stateram ponderis, & diuides eos. Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis ; tertiam gladio concides, in circuitu eius ; tertiam vero aliam disperges in ventos. Ad literam isthac captiuitatis Iudaicæ prænunciant ærumnas ; sed etiam significant sic omnia eos bona fortunæ, naturæ, gratiaæ dispersidisse igne venereo , gladio irarum, vento vanitatum &c.

PARS V.

De villici deliberatione.

Opera non I. Quid faciam? Dominum iratum habeo ; verba in instant accusatores ; atrox diffamatio va- iudicio va- lentes. Quid faciam?

Cur non ait. Quid dicam? 1. Quia 1. Cor. 4. Regnum Dei non est in sermonibus, sed operibus. 2. Nam quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? Respondet. Innocens manibus, & mundo corde, q. d. Opera manuum necessaria sunt ad salutem. 3. Non sat Isaaco verbis dedisse benedictionem, nisi manibus quoq; con- trestatasset gnatum. Gen. 27.

Prudentia II. Quid faciam. 1. Vox est deserti à facili. Deo, ac redire cupientis in gratiam. Vt illa Iob. 7. Quid faciam tibi ô custos hominū? Ignara spi- Quare posuisti me contrarium tibi; 2. Vox est

& callidi, sicut filij huius seculi prudentiores sunt in generatione sua filii lucis. March. 27.

ritualis con-
sily.

1. Ita dormientibus in horto discipulis Iudas vigilat, armat milites. 2. Noctuæ, bubones, noctu vident; per diem cœciunt. Ita mundani sunt lyncei ad peccandum, talpa ad bene operandum.

3. Scripturam manus in conuilio Bal- thasar, Dan. 5. nemo potuit legere Sa- traparum ; solus Daniel potuit. Ita cœlestium ignorari sunt terreni.

Cōscientia
ſtudians.

III. Quid faciam? Mundanus nequit abs. Mundani que negotio vivere. 1. Cæsar octuagener inquietu Senatori Rom. dedit vacationem à suis municiis reip. ait Seneca l. de breuit. vita. Hic is se in seretro collocatum efferric curat, quasi mortuū. Significans se vivere, ut agat aliquid. Adeo insueuerat negotiis mundi. 2. Et Dauid suadet Vix, 2. Reg. 12. domis uæ quietem capessat. At militarem inquietem quieti prætulitis domesticæ. Simile pleriq; mundani, & hic villicus.

IV. Fodere non valeo. Hæc diuitum ad incitas redactorum vox est. Moraliter; Ieiunare , in monasterio vivere , peccata plangere, aspera sequi non valeo.

Insueti
a pérus.

Mendicare rubesco: & à Deo irato veniam orare ac sperare vix audeo : peccata tota mea erubesco: Quid faciam?

P A R S VI.

Decapo villici consilio.

Quid? Ad misericordiam in proximū Eleemosy confugit; Cōseruis remittit; gratiam na ab ol. t ab eleem. fibiquarit; Ac reperit; laudatus etiam à Domino. Qui ferui prudenter proponit in exemplum, dicens: Facite vobis amicos de Mammom iniquitatis. Id est, ait Hieron. de diuinitis, peccatorum plurimorum occasionibus; vt bene posita sint, & occasio, causâ salutis. 1. Ita Nabuchodonosori suast Daniel, c. 4. Peccata tua eleemosynis redime. 2. Bonum, & iuxta certum. Nam Eccl. 3. Sicut aqua extinguit ignem: sic eleemosyna resistit peccatis.

Bb 2 3. O

Seruat naturam.

3. O vim eleemosynæ: maiorem totius vi naturæ; quæ nec vnum abolere peccatum valet. Neque id potuit totum diluum; non ignis Eliæ de cœlo deuocatus: non Samaritana famæ: non Circumcisionis cultus: non Aaronis sacrificia: Eleemosyna potuit.

*Placat.**Vincit bello*

II. Placat ea implacabilem. 1. Jacob, Gen. 33. sciens iram Esau, ait secum: *Placabo eum muneribus.* 2. Ita Rex, Luc. 14. non valens cum 10000. resistere venienti cum 2000. missis legatis, pauperibus: rogat ea, que pacis sunt.

Judicio.

Psalm. 111. *Iucundus homo, qui miseretur & commodat, disponit sermones suos in iudicio:* quia in eternum nō commouebitur, quasi dicat: Securus ac latus agit, aduocatum sibi conciliat in iudicium per eleemosinas.

Seruat in periculo.

Raab, Ios. 2. exploratores spicis cooperuit, quæ fitos ad necem: Ideo in excidio rursus & ipsa meruit seruari. Spicæ sunt eleemosynæ, quæ seruant in excidio mundi. Ergo Luc. 11. *Quod supereft, date eleemosynam.*

Ditat.

III. Hæc data liberaliter, ditat etiam dantem. 1. Vidua Eliseo dedit; & recepit oleum in redundantia. Quo plurimæ fundebat in vase; hoc plus de vase suo manabat. Sinas in vase tuarum opum intrare misericordiam; & ea centuplicabit opes. 2. Ut putealis, quo plus exhausturit; hoc copiosius inferne subintragat. 3. Aquæ stagnantes putiscunt; ranas, bufones, &c. prognoscunt; fluentes vero nitent argenteæ, sanæ. Ita thesauri conditi peccata affinit: expositi gratiam prouocant.

*Frustrificat**Generosus est animus.*

4. Frumentum conditum fit esca murium: creditum terra fructificat. Sic opes non in area, nec in tuis, sed in manibus pauperum crescent. Psalm. 111. *Dispersit, dedit pauperibus: Inflititia eius manet in seculum.* 5. Aquilam multæ sequuntur aues: quod de præda sibi reliqua pascat eas: At vultur, & vrsus, quam deuorare neque-

unt, abscondunt: hoc ignobiliora sunt animalia: Aquilæ, sunt eleemosynarij, avari, vultures, foedique vrsi.

Perora. Facta recapitulatione, & communicatione cum auditoribus institutâ. Quid audio de te Pastor? Redderationē. Heb.

13. Ipsæ enim per uigilant quæ rationem reddituri pro animabus vestris. Qualem Jacob reddidit Labano. Gen. 31. Viginti annis fui tecum, ones tuae, & capre steriles non fuerunt; arietes gregis tui non comedî, nec i captum à bestia ostendit tibi: ego dannum omne reddebam. Quicquid furto deperibat, à me exigebas. Item Ieremias c. 13. Vbi est grex tuus, qui datus es tibi? Pecus inclytum tuum? Quid dices, cum visitauerit te? Nunquid dolores non apprehendent te, quæ simulierem parturientem?

Quid audio dete Sacerdos? Vixisti ut præco, an ut prædo? Ut Sacerdos, an sacrilegus? Prælati in star, an Pilati? Ut doctor, an seductor? Certe 1. Corint. 4. Sic vos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores ministeriorum Dei.

DOMINICA X. POST TRINITATEM.

Cum appropinquaret Iesus Ierosolymam, videns cinitatem fleuit super eam. Lucæ 19.

M Ardochæus, Esth. 6. Regis quidem Assueri iussu à Principe Aman circumducebatur per urbem cultu & honore regio: at animo tacite gemebat instantem Iudaicæ gentis cædem, toto iam regno indictam. Ita hic Iesus futurorum prævisor.

Circa quod nos

I. De efficiacia, & præstantia lachrymarum.

II. De ierosolymitanæ clade.

III. De causæ cladis.

IV. De lachryma Christi.

V. De peccatis deplorandis.

VI. De amore patriæ.

PARS